

Tanárinterjú

Ki vagyok én?

- Én:* Mikor érezte először a Tanárnő, hogy pedagógus szeretne lenni?
- Tanárnő:* Gimnazista koromban én már tanultam pedagógiai alapismereteket és már akkor eldőlt, hogy az leszek.
- Én:* Ha nem pedagógus lett volna, mit csinálna most?
- Tanárnő:* Akkor is biztosan gyerekekkel foglalkoznék.
- Én:* Például óvónő?
- Tanárnő:* Óvónő szerintem nem, az óvónői pálya nagyon nehéz és játékos. Talán segítő lennék a gyermekvédelemben, vagy ilyesmi.
- Én:* Hány éve dolgozik a szakmában?
- Tanárnő:* 43 éve
- Én:* Mindig a Paragváriban tanított?
- Tanárnő:* Nem, eredetileg jánoshalmi vagyok. Jánoshalmán kezdtem tanítani, 12 éve költöztem Szombathelyre, így 12 éve tanítok a Paragváriban.
- Én:* Ez az iskola jobb vagy a másik?
- Tanárnő:* A jánoshalmi iskolában kezdtem a pályámat, az első élményeimet ott szereztem. Itt pedig új kollégákkal és diákokkal ismerkedhettem meg. Szerintem mind a két iskola kiváló.
- Én:* Mit gondol, a mostani vagy a „régebbi” gyerekeket volt könnyebb tanítani?
- Tanárnő:* A régi diákokkal könnyebb volt bánni.
- Én:* Mi miatt?
- Tanárnő:* Úgy gondolom kevésbé voltak ilyen mocorgósak, jobban figyeltek a tanító néniére, és azt is elmondhatom, hogy hálásabbak voltak. Sok mindent lehetett velük csinálni.
- Én:* Úgy értesültem, hogy van gyermeke, akire nemcsak Ön, hanem mi is büszkék lehetünk. Mesélne róla egy kicsit? Például milyen sportot űz?
- Tanárnő:* A Dobó SE-ben sportol, mint kalapácsvető, ezért is költöztünk Szombathelyre, hogy kalapácsvető lehessen. Nagyon ügyes sportoló, elkötelezett, szorgalmas, minden edzésen ott van, tanul is és ennek meg van az eredménye.
- Én:* Hány évesen kezdett el sportolni?
- Tanárnő:* 12 éves volt, amikor felfedezték, hogy jó tehetsége van az atlétikához. Akkor az atlétika minden ágát kipróbálta. Futás, távolugrás, súlylökés,

diszkoszvetés és kalapácsvetés. Végül a Szombathelyi Dobó SE mellett döntött.

Én: Mikor volt az első kiemelkedő sikere?

Tanárnő: Hetedik osztályban például Országos Diákolimpiát nyert távolugrásban. Ha jól tudom, 6,13 m-t ugrott.

Kalapácsvetőként kétszer volt már VB-n 3. helyezett. Egyszer Európa bajnoki 3. és 2. helyezett. Ezek a felnőtt kori eredményei. Utánpótlás korban, fiatalon is nagyon sok eredményt ért el.

Én: Volt olyan, amikor úgy érezte, hogy feladja?

Tanárnő: Volt, a Tokiói Olimpia előtt, januárban megműtötték a térdét, ezért nem tudott úgy felkészülni az Olimpiára, ahogy szeretett volna, így a döntőbe nem jutott be. Akkor ott nagyon elkeseredett. A párizsi Olimpiára idén már megvan a belépője, ott szurkolhatunk neki.

Én: Neki mindig is ez volt az álma?

Tanárnő: Amíg nem derült ki róla, hogy tehetséges, addig nem. Amikor beleszokott az edzésekbe, érezte, hogy megy neki, mindig több és több munkát tett bele. Szorgalma, tehetsége, kitartása hozta el eddig.

Én: Mik a jövőbeli céljai?

Tanárnő: Csak ez az élete. 6-8 órát edz naponta. Sok mindenből kimarad, de sok mindent átélhet, amit mások nem. A sport nagyon sokat ad neki.

Én: Milyen érzés, hogy egy egész ország büszke gyermekére?

Tanárnő: Nagyon jó érzés, de nekem 3 gyermekem van és mindhármukra ugyanolyan büszke vagyok! Mindegyiknél látom, hogy ki milyen munkát végez el abban, hogy sikeres legyen a saját területén.

Én: Végezetül milyen hasznos tanácsokat tudna adni azoknak a diákoknak, akik hasonló eredményeket szeretnének elérni sportjukban?

Tanárnő: Mindenképpen alázatosnak kell lenni, meg kell csinálni azt, amit az edző mond, nem szabad edzést kihagyni, a tanulás miatt nem szabad a sportról lemondani, de a sport miatt a tanulásról sem! Én látom, hogy a kettő együtt megy. Egyik sem lehet kifogás a másik ellen!

Én: Köszönöm ezt az érdekes beszélgetést, szeretnék az iskola és magam nevében is további sok sikert kívánni!

Ha tudod, ki volt mostani interjúnk alanya, megfajtésedet írd meg a paragvariujtag@gmail.com címre!

Készítette: Borsos Dorka, 5.b